

Cauza C-356/24**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

16 mai 2024

Instanța de trimitere:

Landesverwaltungsgericht Kärnten (Austria)

Data deciziei de trimitere:

16 mai 2024

Reclamant:

A.B.

Autoritatea pârâtă:

Kärntner Landesregierung

[omissis]

Număr de ordine: KLVwG-2548/10/2023

ORDONANȚĂ

În acțiunea formulată de A.B., [omissis] Klagenfurt am Wörthersee, împotriva deciziei Kärntner Landesregierung (guvernul landului Carintia) din 20 septembrie 2023, [omissis], prin care s-a respins cererea din 14 noiembrie 2022 de luare în considerare a perioadelor anterioare de activitate echivalente, Landesverwaltungsgericht Kärnten (Tribunalul Administrativ Regional din Carintia, Austria) [omissis] adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

1)

Dreptul Uniunii, în special articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 492/2011, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia perioadele anterioare de activitate relevante din alte state ale Uniunii nu mai sunt luate în considerare pentru data de referință

pentru avansare în cazul în care poziția deținută de un funcționar în treapta salarială a fost ocupată ca efect al unui act discreționar (promovare) al angajatorului și nu ca efect al avansării ca urmare a vechimii, iar această reglementare națională prevede că o nouă dată de referință pentru avansare poate fi stabilită numai dacă poziția deținută în treapta salarială se determină prin raportare la data de referință pentru avansare?

2)

Dreptul Uniunii, în special articolele 1, 2 și 6 din Directiva 2000/78 coroborate cu articolul 21 din cartă, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia perioadele anterioare de activitate relevante din alte state ale Uniunii nu mai sunt luate în considerare pentru data de referință pentru avansare în cazul în care poziția deținută de un funcționar în treapta salarială a fost ocupată ca efect al unui act discreționar (promovare) al angajatorului și nu ca efect al avansării ca urmare a vechimii, iar această reglementare națională prevede că o nouă dată de referință pentru avansare poate fi stabilită numai dacă poziția deținută în treapta salarială se determină prin raportare la data de referință pentru avansare, în condițiile în care această promovare este prevăzută în principiu, în conformitate cu orientările corespunzătoare ale angajatorului, abia după 19 și 25 de ani (acești ani calculându-se pornind de la data de referință pentru avansare), astfel încât sunt afectați funcționarii mai în vârstă?

3)

Principiile consacrate la articolul 45 TFUE referitoare la libera circulație a lucrătorilor și articolul 20 din cartă se opun unei reglementări naționale pe baza căreia perioadele de activitate profesională echivalentă sunt luate în considerare în întregime pentru determinarea datei de referință pentru avansare dacă această activitate a fost exercitată în afara Austriei (pe teritoriul unei părți la Acordul privind SEE sau al unui stat membru al Uniunii Europene, într-un stat al cărui cetățeni au aceleași drepturi ca cetățenii austrieci în ceea ce privește ocuparea forței de muncă sau într-o instituție a Uniunii Europene ori într-o altă instituție interstatală în care este reprezentată Austria), în timp ce activitățile profesionale echivalente desfășurate în țară în sectorul privat nu sunt luate în considerare?

A. Obiectul litigiului principal și situația de fapt:

Reclamantul, cetățean austriac, născut la xx.xx.1968, și-a început la 3 octombrie 2005 activitatea ca agent contractual al colectivității teritoriale (landul Carintia) în „Serviciul tehnic” din sectorul construcției de drumuri și poduri (= raport de muncă de drept privat cu landul). Data de 8 septembrie 2001 a fost stabilită ca dată de referință pentru avansare.

Înainte de a lucra pentru landul Carintia, între 1 octombrie 1987 și 4 aprilie 2003 inclusiv, reclamantul a acumulat perioade anterioare de activitate la alți angajatori din sectorul privat, în țară și în Uniunea Europeană (Germania, Polonia, Ungaria,

Croația). Între 13 octombrie 2003 și 2 octombrie 2005, el a ocupat un loc de muncă [în administrația] landului Carintia pe baza unei fișe a postului.

La începutul raportului de muncă cu landul Carintia la 3 octombrie 2005, în cazul reclamantului s-a ținut seama pentru determinarea datei de referință pentru avansare (conform articolului 41 din K-LVBG 1994) de perioadele dintre împlinirea vârstei de 18 ani și începutul raportului de muncă, respectiv 4 ani, 0 luni și 25 de zile. Este vorba despre perioadele reprezentate de serviciul militar („Präsenzdienst”), despre perioadele de activitate în serviciul landului Carintia pe baza fișei postului, precum și despre luarea în considerare a unei perioade de un an și șase luni. Luarea în considerare a acestei perioade de un an și șase luni ca perioadă maximă care poate fi luată în considerare este prevăzută de lege atunci când perioadele de activitate din sectorul privat nu sunt nici deosebit de importante, nici nu justifică luarea în considerare ca fiind de interes public pentru încadrarea în serviciul landului Carintia. S-a făcut aplicarea acestei dispoziții și s-a ținut seama de perioada de un an și șase luni pentru determinarea datei de referință pentru avansare.

Cu efect de la 1 ianuarie 2010, a avut loc numirea reclamantului ca funcționar (= raport de muncă de drept public cu landul), care a fost încadrat în serviciul „mastru străzi” într-o schemă de personal din grupa de încadrare B, clasa III, treapta salarială 7. Din acel moment, pentru determinarea poziției în treapta salarială a fost relevantă Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (Legea din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor, denumită în continuare „K-DRG”). Potrivit articolului 143 din K-DRG, pentru avansare este relevantă data de referință pentru avansare, această dată determinându-se în conformitate cu articolul 145 din K-DRG.

Data de referință pentru avansare (8 septembrie 2001), determinată la începutul raportului de muncă cu landul Carintia, a fost preluată și pentru raportul de muncă de drept public.

Data de avansare în următoarea treaptă salarială s-a reținut a fi data de 1 iulie 2011 și pe această bază s-au dispus avansările din anii următori.

Din 1 ianuarie 2016, în urma promovării și numirii în serviciul „mastru străzi” reclamantul a fost încadrat în clasa imediat superioară (B/V/02), iar din 1 ianuarie 2022 în clasa imediat superioară VI (mai precis: B/VI/01).

În conformitate cu situația juridică națională actuală [articolul 145 alineatul (11) din K-DRG], perioadele anterioare de activitate din străinătate, care constituie la momentul începerii raportului de muncă activități echivalente, trebuie luate în considerare în întregime pentru [determinarea] datei de referință pentru avansare.

Prin cererea din 14 noiembrie 2022, reclamantul a solicitat să se ia în considerare și perioadele anterioare de activitate din țară și din alte state ale Uniunii Europene, precum și plata retroactivă a diferenței salariale rezultate din respectiva luare în considerare.

Prin decizia guvernului landului Carintia (denumit în continuare „autoritatea pârâtă”) din 20 septembrie 2023, această cerere a fost respinsă în temeiul articolului VI alineatul (7) din Legea publicată în Landesgesetzblatt (LGBL) (Monitorul Oficial al landului Carintia) nr. 82/2011. În motivarea respingerii s-a reținut că reclamantul a fost încadrat din 1 ianuarie 2022 în clasa VI în urma „promovării libere” (în contrast cu avansarea ca urmare a vechimii). În consecință, poziția în treapta salarială nu se mai determină în raport cu data de referință pentru avansare întrucât pentru actul de promovare al unui funcționar, întemeiat în drept și care depinde de puterea de apreciere a autorității, este relevantă dispoziția privind promovarea a articolului 181 din K-DRG 1994, care derogă de la articolul 143 din K-DRG, astfel încât data de referință pentru avansare nu mai este relevantă.

La articolul VI alineatul (7) prima teză se are în vedere pentru o nouă stabilire a datei de referință pentru avansare un caz în care „poziția deținută în treapta salarială se determină în raport cu data de referință pentru avansare”. Această dispoziție tranzitorie a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012. Dispoziția legală actuală (al cărei text este în mare măsură identic) figurează la articolul 305b alineatul (2) din K-DRG, care a intrat în vigoare la 21 decembrie 2019.

Împotriva acestei decizii, reclamantul a formulat o acțiune la Landesverwaltungsgericht Kärnten (Tribunalul Administrativ Regional din Carintia). El solicită luarea în considerare pentru calcularea datei de referință pentru avansare a perioadelor anterioare relevante ale activității desfășurate în țară și în state ale Uniunii Europene în perioada cuprinsă între 1 octombrie 1987 și 4 aprilie 2003 și stabilirea datei de 5 iulie 1988 ca dată de referință pentru avansare.

La 5 decembrie 2023, autoritatea pârâtă a depus întâmpinare la Landesverwaltungsgericht Kärnten (Tribunalul Administrativ Regional din Carintia) și a precizat în completare că printr-o decizie a Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională) din 4 octombrie 2023, în cauza numărul G192/2023, s-a confirmat constituționalitatea articolului 145 alineatele (11) și (12) din K-DRG 1994.

B. Situația juridică națională

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (Legea din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor, denumită în continuare „K-DRG 1994”), LGBL nr. 71/1994, modificată ultima oară prin LGBL nr. 60/2019

Articolul 143

Avansarea

(1) La avansare se ține seama de data de referință pentru avansare. Dacă nu se prevede altfel, perioada necesară pentru avansarea în a doua treaptă salarială

din cadrul clasei III este de cinci ani, respectiv de doi ani pentru avansarea în celelalte trepte.

(2) Avansarea are loc la data de 1 ianuarie sau de 1 iunie (data avansării) după împlinirea perioadei de doi sau de cinci ani, dacă nu este amânată sau împiedicată în această zi. Termenul de doi sau de cinci ani se consideră împlinit la data avansării și atunci când se împlinește înainte de data de 31 martie sau de 30 septembrie care urmează datei de avansare.

[...]

Legea din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor, LGBL nr. 71/1994, modificată ultima oară prin LGBL nr. 81/2021

Articolul 145

Data de referință pentru avansare

(1) Sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatele (4)-(8), data de referință pentru avansare se stabilește prin devansarea datei angajării cu perioadele ulterioare datei de 30 iunie din anul în cursul căruia, după intrarea în primul ciclu de studiu, au fost realizați sau ar fi trebuit să fie realizați nouă ani de studii:

- 1. perioadele enumerate la alineatul (2) sunt luate în considerare în totalitate;*
- 2. celelalte perioade*
 - (a) care îndeplinesc criteriile enunțate la alineatul (3) sunt luate în considerare în totalitate;*
 - (b) care nu îndeplinesc criteriile enunțate la alineatul (3)*
 - (aa) sunt luate în considerare în totalitate până la trei ani și*
 - (bb) sunt luate în considerare pe jumătate până la încă trei ani.*

[...]

(11) Perioadele menționate la alineatul (2) și la alineatul (1) punctul 2 în care au fost exercitate activități profesionale echivalente activităților exercitate la data intrării în funcție și cu experiență profesională echivalentă se iau în considerare în totalitate dacă au fost desfășurate în afara Austriei

- 1. pe teritoriul unei părți semnatare a Acordului privind Spațiul Economic European sau al unui stat membru al Uniunii Europene ori*
- 2. într-un stat ai cărui cetățeni au aceleași drepturi ca cetățenii austrieci în ceea ce privește ocuparea forței de muncă ori*

3. într-o instituție a Uniunii Europene sau într-o altă instituție interstatală în care este reprezentată Austria.

[...]

Legea din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor, LGBL. nr. 71/1994, modificată ultima oară prin LGBL. nr. nr. 60/2019

Articolul 181

Promovarea

(1) Promovarea constituie numirea unui funcționar din administrația generală în funcția de funcționar din clasa imediat superioară din cadrul grupei sale de încadrare în muncă.

[...]

(4) După promovare, funcționarul avansează în momentul în care ar fi îndeplinit în clasa actuală potrivit alineatului (3) condițiile pentru încadrarea în treapta salarială imediat superioară din cadrul noii clase, însă nu mai devreme de doi ani. Perioada desfășurată în treapta salarială superioară din cadrul unei clase se ia în considerare în limita a patru ani. Prin derogare de la această regulă, în cazurile în care pentru promovarea într-o clasă superioară este necesar să se parcurgă doi ani în treapta salarială cea mai mare din clasa inferioară, perioada desfășurată în treapta salarială cea mai mare din cadrul acestei clase se ia în considerare în limita a patru ani, dacă depășește perioada desfășurată obligatoriu în această treaptă salarială. Articolele 143 și 144 se aplică mutatis mutandis.

[...]

Legea din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor, LGBL. nr. 71/1994, modificată ultima dată prin LGBL. nr. 81/2021:

[...]

Articolul 305b

Domeniul de aplicare al dispozițiilor individuale

[...]

(2) Stabilirea unei noi date de referință pentru avansare și, prin urmare, a poziției în treapta salarială în conformitate cu articolele 143 și 145 din prezenta lege, în versiunea publicată în LGBL. nr. 60/2019, are loc din oficiu, fără nicio amânare inutilă, și doar în acele cazuri în care poziția în treapta salarială se determină pe baza datei de referință pentru avansare. [...]

[...]

(4) În privința persoanelor în cazul căror nu este necesară stabilirea unei noi date de referință pentru avansare în conformitate cu alineatul (2):

1. se aplică în continuare articolele 143 și 145 din prezenta lege în versiunea în vigoare la 31 decembrie 2003 atunci când data de referință pentru avansarea lor a fost stabilită potrivit articolului 145 din prezenta lege în versiunea aplicabilă la 30 septembrie 1995;

[...]

20. Kärntner Dienstrechtsgesetz-Novelle (A 20-a modificare a Legii din 1994 a landului Carintia privind statutul funcționarilor), 17. Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz-Novelle (A 17-a modificare a Legii landului Carintia privind statutul agenților contractuali ai landului Carintia); Kärntner Gemeindebedienstetengesetz (Legea landului Carintia privind statutul funcționarilor din administrația comunală), Kärntner Stadtbeamtengesetz 1993 (Legea din 1993 a landului Carintia privind statutul funcționarilor din administrația urbană) și Kärntner Gemeindevertragsbedienstetengesetz (Legii landului Carintia privind statutul agenților contractuali din administrația comunală); modificate prin LGBI. nr. 82/2011:

Articolul VI alineatul (7)

(1) Intră în vigoare:

[..]

(7) Stabilirea unei noi date de referință pentru avansare și, prin urmare, a poziției în treapta salarială sau în treapta de remunerație în temeiul articolelor 143 și 145 din K- DRG 1994, în versiunea articolului I, sau al articolelor 41 și 42 din K- LVBG 1994, în versiunea articolului II, are loc numai la cerere și doar în cazurile în care poziția actuală în treapta salarială se determină prin raportare la data de referință pentru avansare. [...]

Richtlinien für die Vorrückung, Zeitvorrückung und Beförderung der Beamten des Landes Kärnten, Beschluss der Kärntner Landesregierung vom 20.10.1998, Zahl. LAD-PW-22/1-98 (Orientări privind avansarea, avansarea ca urmare a vechimii și promovarea funcționarilor landului Carintia, Decizia din 20 octombrie 1998 a guvernului landului Carintia, număr, LAD-PW-22/1-98)

[...]

IV

PROMOVĂRI

Promovarea funcționarilor landului ține de puterea de apreciere a guvernului landului.

Pot fi promovați numai funcționarii care îndeplinesc următoarele condiții și a căror performanțe și aptitudini de serviciu, precum și al căror comportament în cadrul și în afara serviciului justifică promovarea, ținând seama totodată de schema de personal și de planul de sistematizare a posturilor.

a) Condiții referitoare la timp:

<i>Grupa de încadrare în muncă</i>	<i>Clasa V</i>	<i>Clasa VI</i>	<i>Clasa VII</i>	<i>Clasa VIII</i>
<i>A</i>	<i>9 ani</i>	<i>13 ani</i>	<i>19 ani</i>	<i>30 ani</i>
<i>B</i>	<i>19 ani</i>	<i>25 ani</i>	<i>31 ani</i>	
<i>C</i>	<i>29 ani</i>			

Acești ani se calculează începând cu data de referință pentru avansare.

[...]

C. Dispoziții de drept al Uniunii

Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 492/2011

„Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criteriile de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămâne fără un loc de muncă, reîntegrarea profesională și reangajarea.”

Articolul 1 din Directiva 2000/78

„Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea unui cadru general de combatere a discriminării pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, în vederea punerii în aplicare, în statele membre, a principiului egalității de tratament.”

Articolul 2 din Directiva 2000/78

„(1) În sensul prezentei directive, prin principiul egalității de tratament se înțelege absența oricărei discriminări directe sau indirecte, bazate pe unul din motivele menționate la articolul 1.”

(2) În sensul alineatului (1):

- (a) o discriminare directă se produce atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât este, a fost sau va fi tratată într-o situație asemănătoare o altă persoană, pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 1;
- (b) o discriminare indirectă se produce atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră poate avea drept consecință un dezavantaj special pentru persoane de o anumită religie sau cu anumite convingeri, cu un anumit handicap, de o anumită vârstă sau de o anumită orientare sexuală, în raport cu altă persoană, cu excepția cazului în care:
- (i) această dispoziție, acest criteriu sau această practică este obiectiv justificată de un obiectiv legitim, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt adecvate și necesare [...].”

Articolul 6 din Directiva 2000/78

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 alineatul (2), statele membre pot prevedea că un tratament diferențiat pe motive de vârstă nu constituie o discriminare atunci când este justificat în mod obiectiv și rezonabil, în cadrul dreptului național, de un obiectiv legitim, în special de obiective legitime de politică a ocupării forței de muncă, a pieței muncii și a formării profesionale, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare.

[...]

(2) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), statele membre pot să prevadă că nu constituie discriminare luarea în considerare a criteriului vârstei la stabilirea, pentru regimurile profesionale de securitate socială, a unei vârste pentru aderare sau admitere la prestațiile de pensie sau invaliditate, inclusiv la fixarea, pentru aceste regimuri, a unor vârste diferite pentru lucrători sau pentru categorii de lucrători și la utilizarea, în cadrul acestor regimuri, a criteriilor de vârstă în calculele actuariale, cu condiția ca acestea să nu se traducă prin discriminări pe motive de sex.”

Jurisprudența națională privind prima și cea de a doua întrebare

Potrivit jurisprudenței Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, denumită în continuare „VwGH”), ca urmare a promovării libere a unui funcționar, poziția sa în treapta salarială nu mai depinde de data de referință pentru avansare, ci de exercitarea liberă a puterii de apreciere a autorității angajatoare. Faptul că data de referință pentru avansare, ca element semnificativ al puterii discreționare de a decide încadrarea, poate fi relevantă într-o anumită măsură pentru exercitarea puterii de apreciere în cadrul unei promovări libere, nu modifică nicidecum această concluzie în privința unei promovări care depinde de puterea de apreciere liberă. De asemenea, din dreptul de liberă circulație a lucrătorilor în conformitate cu articolul 45 TFUE și din interzicerea discriminării de la articolele 1 și 2 din

Directiva 2000/78 și de la articolul 7 din Regulamentul (CEE) 1612/68 nu se poate deduce nicio obligație efectivă conform căreia actele de numire discreționare ale autorității angajatoare ar trebui considerate ca îndeplinite cu efect pentru alte momente (optime pentru funcționar) (Hotărârea VwGH din 13.04.2021, Ro 2020/12/0001).

În continuare, VwGH reține că decizia referitoare la promovare este de competența în principiu necenzurabilă a autorității angajatoare, care nu este ținută în această privință de „orientările privind promovarea”, care, prin natura sa, reprezintă numai o îndrumare pentru practica de promovare (Hotărârea VwGH din 21.02.2017, Ro 2016/12/0019).

Jurisprudența națională privind cea de a treia întrebare

Având în vedere îndoielile referitoare la justificarea obiectivă a unei dispoziții a Legii din 1994 a landului Carintia privind statutul agenților contractuali ai landului [articolul 41 alineatul (12) din K-LVBG 1994], care are o redactare aproape identică cu articolul 145 alineatul (11) din DRG, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, denumită în continuare „OGH”) a solicitat Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională, denumită în continuare „VfGH”) prin ordonanța din 29 martie 2023, în cauza numărul 8 ObA 82/22z, în cadrul unei proceduri pendinte, să anuleze ca neconstituțională în tot sau în parte dispoziția articolului 41 din K-LVBG. Temeiul cererii a constat din îndoielile referitoare la caracterul obiectiv impus de dreptul constituțional cu privire la tratamentul diferit al perioadelor anterioare de activitate din țară și din străinătate. De asemenea, s-a considerat că, în lumina jurisprudenței privind dreptul de liberă circulație și din perspectiva dreptului Uniunii, elementul de legătură al perioadelor anterioare de activitate „din afara Austriei” și astfel excluderea aplicării acestei dispoziții favorabile asupra perioadelor anterioare de activitate din Austria este discutabil în raport cu „alinieră” la dispozițiile de drept al Uniunii. În continuare s-a arătat că la punerea în aplicare trebuie să se țină seama și de caracterul obiectiv impus de principiul egalității consacrat la articolul 20 din cartă.

În hotărârea VfGH din 4 octombrie 2023 în cauza numărul G 192/2023, respectiva instanță arată că nu are nicio îndoială față de această diferențiere în ceea ce privește cerințele de egalitate impuse de principiul egalității prevăzut la articolul 7 din Bundesverfassungsgesetz (Legea constituțională federală, denumită în continuare „B-VG”) și la articolul 2 din Staatsgrundgesetz (Legea fundamentală a statului, denumită în continuare „StGG”). Referitor la articolul 20 din cartă, ea reține că articolul 41 alineatul (12) din K-LVBG 1994 a fost adoptat în cadrul competenței legiuitorului național, iar VfGH trebuie, așadar, să examineze această dispoziție însăși și în lumina principiului egalității prevăzut la articolul 2 din StGG sau la articolul 7 din B-VG. Cererile OGH au fost respinse.

D. Motivele în considerarea cărora există îndoieli în privința dispozițiilor naționale:

Landesverwaltungsgericht Kärnten (Tribunalul Administrativ Regional din Carintia, Austria) este o instanță în sensul articolului 267 TFUE. Hotărârea Landesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Regional) depinde de răspunsurile la întrebările privind interpretarea dreptului Uniunii, formulate în cuprinsul prezentei cereri de decizie preliminară și precizate în cele ce urmează. Totodată, interpretarea corectă a dreptului Uniunii nu se impune cu o asemenea evidență încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile, motiv pentru care a fost necesar să se adreseze cererea de decizie preliminară.

Cu privire la prima și la cea de a doua întrebare preliminară [articolul VI alineatul (7) din Legea [publicată în] LGBI. nr. 82/2011 / § 305b K- DRG 1994]

Curtea a statuat că perioadele anterioare de activitate trebuie luate în considerare complet în cadrul raportului de muncă existent, dacă este prevăzută o asemenea luare în considerare a perioadelor anterioare de activitate (cauza C-703/17, ECLI:EU:C:2019:850).

În speță, luarea în considerare a perioadelor anterioare de activitate echivalente din străinătate pentru determinarea datei de referință pentru avansare este prevăzută de lege [articolul 145 alineatul (11) din K-DRG]. Prin urmare, perioadele anterioare de activitate echivalente din străinătate trebuie luate în considerare pentru [determinarea] datei de referință pentru avansare.

În schimb, articolul 305b alineatul (2) din K-DRG 1994 [precum și articolul VI alineatul (7) din Legea [publicată în] LGBI. nr. 82/2011] prevede că stabilirea unei noi date de referință pentru avansare și, prin urmare, a poziției în treapta salarială în conformitate cu articolele 143 și 145 din lege, în versiunea publicată în LGBI. nr. 60/2019, are loc din oficiu, fără nicio amânare inutilă, și doar în acele cazuri în care poziția în treapta salarială se determină pe baza datei de referință pentru avansare.

La alineatul (4) punctul 1 al articolului 305b din K-DRG 1994 se prevede că în privința persoanelor pentru care nu se stabilește o nouă dată de referință pentru avansare în conformitate cu alineatul (2) se aplică în continuare articolele 143 și 145 din versiunea legii în vigoare la 31 decembrie 2003.

Din dispoziția articolului 305b alineatul (2) din K-DRG 1994 [precum și din articolul VI alineatul (7) din Legea [publicată în] LGBI. nr. 82/2011] rezultă, așadar, că funcționarii nu pot solicita stabilirea unei noi date de referință dacă au fost promovați în cariera profesională.

În speță este discutabil dacă dispoziția articolului 305b alineatul (2) din K-DRG se opune luării în considerare a perioadelor anterioare de activitate relevante. Aceasta pentru că în cazul în care nu se iau în considerare perioadele anterioare de

activitate relevante se limitează perioadele anterioare de activitate care pot fi luate în considerare de către angajatorul actual. Prin această dispoziție legală se consacră această limitare a luării în considerare a perioadelor anterioare de activitate relevante sau a neluării în considerare, iar stabilirea unei noi date de referință pentru avansare nu mai este posibilă.

Întrucât reclamantul este încadrat în urma promovării într-un nou sistem de salarizare și de avansare, din cauza dispoziției în discuție el nu mai are nicio posibilitate de a lua în considerare la recalcularea datei de referință pentru avansare perioadele anterioare de activitate din străinătate relevante. Articolul 305b alineatul (2) din K-DRG 1994 îl împiedică de la bun început de această posibilitate. El este exclus complet din regimul prevăzut pentru o nouă stabilire sau pentru corectarea datei de referință pentru avansare.

În opinia instanței de trimitere, o reglementare este contrară articolului 45 TFUE și articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 atunci când pentru determinarea vechimii în treapta de salarizare nu mai pot fi luate în considerare perioadele anterioare de activitate din străinătate relevante de care nu s-a ținut seama până în prezent, cu consecința că vechimea în treapta de salarizare nu mai poate fi (din nou) stabilită, cu toate că luarea în considerare este prevăzută în principiu de lege.

Întrucât pentru actul prin care se dispune promovarea, care ține de puterea de apreciere [a autorității angajatoare], trebuie să fie îndeplinite condiții de timp, respectiv parcurgerea anumitor ani de serviciu (pentru cazul concret: 19 sau 25 de ani potrivit Orientărilor privind avansarea, avansarea ca urmare a vechimii și promovarea funcționarilor landului Carintia) care se calculează în plus pornind de la data de referință pentru avansare, dispoziția legală potrivit căreia nu se mai prevede o nouă stabilire a datei de referință pentru avansare ca urmare a unei promovări vizează angajații mai în vârstă. Încadrarea în cealaltă clasă are loc prin luarea în considerare a datei de referință pentru avansare.

Pentru instanță se ridică, așadar, și problema dacă noua stabilire a poziției în treapta salarială fără luarea în considerare a perioadelor anterioare de activitate relevante și în lipsa posibilității de recalculare constituie sau nu o discriminare și dacă ea trebuie astfel să fie considerată contrară dreptului Uniunii. Întrucât în privința promovării se ține seama de cumularea anumitor ani de serviciu, fiind astfel afectați funcționarii mai în vârstă care sunt încadrați într-un sistem în care nu există posibilitatea de a lua în considerare perioadele anterioare de activitate relevante sau de a corecta data de referință pentru avansare, acest lucru ar putea constitui o discriminare indirectă pe motiv de vârstă.

Cu privire la cea de a treia întrebare preliminară [articolul 145 alineatul (11) din K-DRG 1994]

În Hotărârea din 8 mai 2019, cauza C-24/17, (ECLI:EU:C:2019:373), Curtea a constatat că limitarea în timp a luării în considerare a perioadelor anterioare de

activitate relevante desfășurate în sectorul privat nu este compatibilă cu libera circulație a lucrătorilor consacrată la articolul 45 TFUE și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor [în cadrul Uniunii]. În Hotărârea din 10 octombrie 2019, cauza C-703/17, (ECLI:EU:C:2019:850), și în Hotărârea din 23 aprilie 2020, cauza C-710/18, (ECLI:EU:C:2020:299), Curtea și-a precizat jurisprudența arătând că în scopul garantării liberei circulații a lucrătorilor dreptul Uniunii impune luarea în considerare a experienței anterioare identice sau echivalente, dar nu și a experienței anterioare care se dovedește a fi doar utilă.

Această jurisprudență referitoare la libera circulație a lucrătorilor a fost motivul pentru care legiuitorul landului Carintia a modificat prin LGBl nr. 81/2021 dispoziția articolului 145 din K-DRG privind determinarea datei de referință pentru avansare (a se vedea expunerea de motive la proiectul de lege, Zl. 01-VD-LG-370/2020 – 320). Această dispoziție a legii a intrat în vigoare la 1 decembrie 2021.

În prezent, perioadele de activitate profesională echivalentă sunt luate în considerare în întregime dacă această activitate a fost exercitată în afara Austriei (pe teritoriul unei părți la Acordul privind SEE sau al unui stat membru al Uniunii Europene, într-un stat al cărui cetățeni au aceleași drepturi ca cetățenii austrieci în ceea ce privește ocuparea forței de muncă sau într-o instituție a Uniunii Europene sau într-o altă instituție interstatală în care este reprezentată Austria), în timp ce activitățile profesionale desfășurate în țară în sectorul privat nu sunt luate în considerare. Motivul pentru care nu se ia în considerare activitatea profesională din țară este că aceasta nu este vizată de dispozițiile de dreptul Uniunii privind libera circulație.

Prezenta situație juridică intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii întrucât dispoziția națională în discuție [articolul 145 alineatul (11) din K-DRG] a fost adoptată de către legiuitorul landului în scopul de a integra [în ordinea juridică națională] libera circulație a lucrătorilor consacrată la articolul 45 TFUE și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 sau jurisprudența Curții de Justiție.

Întrebarea se referă la interpretarea dreptului Uniunii întrucât dispozițiile naționale aplicabile constituie dispoziții prin care au fost transpuse acte ale Uniunii. Așadar, în speță este vorba despre punerea în aplicare a dreptului Uniunii în sensul articolului 51 alineatul (1) din cartă, iar articolul 20 din cartă este afectat ca urmare a transpunerii dreptului Uniunii sau a „alinierii” la dreptul Uniunii realizate de legiuitorul național prin articolul 145 alineatul (11) din K-DRG. Statele membre sunt obligate să respecte cartă în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul derivat.

În opinia instanței de trimitere, elementul de legătură al perioadelor anterioare de activitate „din afara Austriei” și astfel excluderea aplicării acestei dispoziții

favorabile asupra perioadelor anterioare de activitate din Austria în scopul implementării dispozițiilor de drept al Uniunii [astfel cum au fost interpretate] în jurisprudența privind dreptul la liberă circulație nu poate fi justificat prin obligațiile de transpunere a dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea Curții în cauza C-290/94, punctul 29 [ECLI:EU:C:1996:265]). Tocmai în cazul transpunerii este valabil caracterul obiectiv impus de principiul egalității consacrat la articolul 20 din cartă, care se opune, în opinia instanței de trimitere, unei asemenea transpuneri.

[*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU